

Syyskuussa pidetyissä fuksiaisissa opiskelijat järjestivät ohjelmaa. Markus Nieminen (yllä) lauloi ja juonsi ja Signifer-yhtye (alla) esitti omaa musiikkiaan.

Avajaispäivien kuvat: Jouko Makkonen

Uudet opiskelijat:

Syyskuun alussa STI:n käytävät täyttyivät jälleen kerran nuorista, jotka ovat tänä vuonna aloittaneet opintonsa teologisessa tiedekunnassa. Ensimmäiselle vuosikursille järjestettiin ”fuksiaiset”, jossa laulun ja yhdessäolon kera kerrottiin, mitä instituutti on ja mitä se tarjoaa opiskelijoille.

Tilaisuus oli innostava ja täynnä nuorten omaa toimintaa. Pidemmälle ehtineiden teologien gospel-yhtye viritti ajatukset kohti teologian ydinaiheita, ja diaesitys herätteli ihmisiä pohtimaan Jumalan kohtaamista.

Minkälaisessa tilanteessa tämän päivän nuori sitten aloittaa opintonsa? Ei ole aivan helppoa olla teologian opiskelija tässä ajassa. Ensinnäkin ympäröivä kulttuuri on aivan toisenlainen kuin vaikkapa pari vuosikymmentä sitten. Kirkon asema on muuttunut. Papin työtä ei juuri arvosteta. Yliopistossa ei ole ylipäättäen helppoa puhua uskosta tai Jumalasta. Sen sijaan opiskelijoiden elämä on usein juhlimisen, niin sanotun ”bailauskulttuurin” ohjaamaa.

Jos joku haluaa erottautua massasta ja edustaa kristillisiä arvoja, se vaatii pal-

kriisien vai mahdollisuuksien tie?

jon – myös teologisessa tiedekunnassa. Opiskelijoilla on paine kulkea mukana kaljaseurueissa. Vapaasta seksistä kieltäytyminen tulkitaan teennäisyydeksi. Hyvin harvat pitävät avosuhdetta moraalisesti ongelmallisena. Jos joku tämän keskellä puhuu uskollisuudesta ja luottamuksesta, hänet nimetään pian moralistiksi. Vaatii siis rohkeutta kasvaa Raamatun arvojen kannattajaksi.

Teologian sisällön suhteen nuori kohtaa saman tyyppisiä ongelmia. Vaikka valtion yliopistossa ei etenkin opettajakunnalla pitäisi olla mitään lukkoon löytyjä näkemyksiä Raamatusta tai opeista, monet opettajat – vanhemmista opiskelijoista puhumattakaan – vaativat opiskelijoita omaksumaan radikaaleja näkemyksiä. Tavan takaa saamme kuulla opiskelijoiden valittavan, miten heidän uskonsa ja luottamuksensa Raamatun sanomaan asetetaan luennoilla kyseenalaiseksi. Heitä neuvotaan muuttamaan näkemyksiänsä ja heille tuputetaan Raamatusta täysin poikkeavia käsityksiä ihmisestä, Jumalasta tai pelastuksesta.

Kuitenkin lähes jokaisen teologin luonnollisena päämääränä on valmistua seurakuntatyöhön Jumalan evankeliumin julistajaksi. Valmistumisen jälkeen nykyiset opiskelijat saarnaavat lakia ja evankeliumia, puhuvat helvetistä ja taivaasta, tuovat Kristuksen veren armosanoman kuulijalle ja toimittavat sakramentteja seurakuntalaisille. Tämä tavoite ei muutu, vaikka opiskelun antamat lähtökohdat vuosien varrella muuttuisivatkin. Seurakunnassa työ on kutsumustyötä, jonka työnantajana on Jumala, ei kirkkoneuvosto tai piispa.

Nuoren teologin kriisien tie on kuitenkin samalla mahdollisuuksien tie. Opiskeluaika on aina myös kasvun aikaa. Erilaisten näkemysten kohtaaminen on välttämätöntä, koska vain siten oman näkemyksen perustukset valetaan. Opiskelijan ei tarvitse tehdä tätä työtä pelkästään yksin. Teologinen instituutti tarjoaa paikan, jossa Raamatun avulla muodostetaan kestävää pohjaa tulevalle työlle Jumalan valtakunnassa.

Timo Eskola

